

IN MEMORIAM

EHA SAARMAA
21.12.1924 – 25.08.2000

Päev enne jäädavat lahkumist avaldas Eha: "Mu elu on olnud ülikooli raamatukogu ...". See mõte näib olevat tõsiseks kokkuvõtteks paljude aastate jooksul tehtule, aga ka ennastsalgavale võitlusele tervise eest kahel viimasel aastal.

Õeldu väljendab midagi sügavalt isiklikku, töö- ja huvialast, kuid ka kollektiivset. Eha oligi inimene teiste inimeste seas ja keskel kõigi rõõmude ja muredega. Ta oli suhtlemisaldis ja abivalmis. Ta sõprus- ja tutvusringi kuulus erinevate elualade inimesi, nii vanu kui ka noori. Ta tundis elu selle mitmekesisuses, märkas paljusid, jäämata ka ise märkamatuks. Ta oli väga aktiivse eluhoiakuga.

Eha terahaaval kokku otsitu, korjatu ja kantu jääb alles bibliograafiakartoteekidesse ja -nimestikesse, teenides jätkuvalt Tartu Ülikooli Raamatukogu peret ja, loomulikult, uurijat-lugejat.

Mälestus Ehas jääb meisse püsima!